

Sr. Antoni Falcón i Vernis
Director Tècnic de PARCS I
JARDINS (Ajuntament de Bar-
celona)

Senyor:

Agraeixo molt l'atenció que representen les observacions que em fa a un article publicat al diari AVUI. És un fet positiu que significa el desitjable acostament entre l'administració i la ciutadania.

No he dubtat mai, senyor Falcón, de la competència i de l'honestedat dels tècnics de PARCS I JARDINS. En canvi, no estic tan segur dels coneixements d'algunes brigades subalternes. Vostè em diu que puc comprovar que alguns arbres són objecte d'operacions de Cirurgia Arbòria, amb el resultat d'unes cicatrius tractades o curades amb una pasta de color verd. D'això no me n'he assabentat fins fa pocs dies, després d'haver aparegut el meu article: es va presentar -tot just davant de casa- un camió amb uns quants treballadors, equipats amb serra mecànica. Van tallar una de les poques branques que quedaven del plàtan que hi ha enfront de l'edifici on visc i deixaren (efectivament) una gran cicatriu que van pintar amb pasta verda.

El cas comprovable, que tant debò que vostè volgués verificar personalment, és que al tros del carrer Comte Borrell que va de Floridablanca a Tamarit han mort uns quants plàtans. Em plauria molt que veiés l'estat de l'arbre que hi ha davant del número 76 (enfront del quiosc-joieria "Arostegui"). Puc assegurar-li que abans de la darrera poda tenia una copa esplèndida. Ja he llegit que hi ha malalties que afecten els arbres de la ciutat, però no deixa d'ésser curiós que els plàtans existents al carrer de Tamarit, entre el carrer d'Urgell i la Ronda de sant Antoni, de la mateixa edat que els altres del

barri, presentin un aspecte de plena salut. Cal fer constar que aquests exemplars no foren afectats per la darrera poda.

Sóc conscient, senyor Falcón, que vostè desconfiarà amb raó de les opinions d'un profà com ara jo. De tota manera, permeti'm que m'empari en el criteri del reconegut especialista francès Emmanuel Michau, exposat en el XV Congreso Nacional de Parques i Jardines Públicos, que es va celebrar a Granada del 2 al 6 de novembre del 1987. Michau afirma taxativament que "Altres operacions, i sobretot les podes extremes, tenen un efecte desastrós, conduint a la destrucció o desequilibri de l'estructura, reduint l'arbre, amb freqüència, només al seu tronc i a alguns munyons de branques coronades per un flac plomall."

Per acabar aquesta carta, he de dir-li que no ballo sol en el ball de xifres: el diari AVUI de l'11 de desembre de 1987 va publicar un article de Maria Favà on ja dansaven números. En aquest reportatge, l'autora deia textualment: "Un portaveu de Parcs i Jardins va explicar a l'AVUI que és urgent l'elaboració del catàleg vegetal de Barcelona... En el catàleg s'inclourien tots els exemplars notables i, si quan algú demanés una llicència, tindriem una guia per actuar."

És desgraciadament demostrable que molts arbres que "feien nosa" a guals de magatzems i d'estacionaments de cotxes han emmalaltit d'una manera sobtada i han desaparegut del paisatge urbà. "Relliscades" com aquesta sí que malmeten bones imatges, i estic segur que vostè ho lamenta tant com ho lamento jo. No cal dir que, en tot allò que pugui ésser útil, estic a la seva disposició.

Cordialment seu

Pere Calders